

на мозъка — почти нищо. Най-устойчивото вещество въ цѣлия човѣшки организъмъ е това на мозъка.

И тъй, най-ценното нѣщо въ човѣшкия организъмъ е мозъкътъ. За тази цель човѣкъ трѣба да владѣе мозъка си, т. е. да познава законитѣ, които го управляватъ, за да може разумно да се ползва отъ неговата енергия. Мозъкътъ е голѣмо динамо на сили, на слектрическа енергия, която изпраща по цѣлия организъмъ. Ако знае правилно да се ползува отъ тази енергия, човѣкъ би могълъ самъ да се лѣкува. Вѣрата, надеждата, милосърдието, благоговението, както и моралнитѣ чувства въ човѣка, сѫ положителни величини, които иматъ мѣстото си въ известни центрове, въ известни области на мозъка. Който знае, какъ да се ползува отъ тѣхъ, той самъ ще се увѣри въ тѣхното добро въздействие върху човѣка. Други нѣкои чувства пъкъ, като предпазливостъ и страхъ, сѫ отрицателни величини. Освенъ положителни и отрицателни чувства, въ мозъка има още много центрове, нѣкои отъ които сѫ едновременно и положителни, и отрицателни. Такива сѫ, запримѣръ, съвѣсть, самоуважение, общителностъ и други.

Освенъ споменатитѣ чувства и способности, въ човѣшката глава има още много такива: разрушителностъ, сравнение, съвѣсть и др. Когато човѣкъ има силно критиченъ умъ и силно развито разрушително чувство, той се проявява въ живота като голѣмъ разруши-